

vendéglátás

● **Éttermek és halászcserék** – Alabárdos étterem (Oskola u. 13., 420-914); Bounty Pub (Stefánia 4., 423-233); Botond étterem (Széchenyi tér 13., 420-435); John Bull Pub (Oroszlán u. 6., 484-217); Royal étterem (Kölcsey u. 1-3., 475-275); Roosevelt téri halászcserék (Roosevelt tér 12-14., 424-111); Öreg Körössy halászkerti vendéglő (Felső Tisza-part 1., 495-481); Potyka Csárda (Csap u. 71-73., 426-681); Kiskörössy halászcserék (Felső Tisza-part 336., 495-480); Fehértói halászcserék (Budapesti út 161. km után, 461-044); „Csepp a tengerben” halászcserék (Szamos u. 4., 478-520); Aranylabda étterem (Budai Nagy Antal u. 27., 495-400); Blues kert pub és étterem (Fő fasor 14., 432-183); Gödör étterem (Tisza Lajos krt. 103., 420-130); Mix szerb étterem (Makai út 218., 405-170); HB Bajor söröző és étterem (Deák Ferenc u. 4., 420-934); Aranykorona étterem (Victor Hugo u. 6., 425-704); Vendéglő a régi hídhöz (Oskola u. 4., 420-910); Fa-Villa vendéglő (Külterület 47/B., 474-156); Anno étterem (7-es főút, Tanya 53-57., 20/268-751); Doppel Adler Osztrák-Magyar étterem (Sóhorodó u. 18., 426-436); Kastély étterem (Algyői út 142., 480-637).

● **Cukrászdák** – Virág cukrászda (Klauzál tér 1., 420-459); Kis Virág cukrászda (Kelen u. 8., 425-040); Z Nagy cukrászda (Dugonics tér 2., 420-110, illetve József A. sgt. 24., 324-510); Palánk fagyaltatózó (Oskola u. 1., 420-732).

● **Szállodák, panziók** – Forrás Hotel (Szent-Györgyi A. u. 16-24., 430-822); Royal Hotel (Kölcsey u. 1-3., 475-275); Hungária Szálloda (Maros u. 1., 480-580); Alfa Hotel (Csemegi u. 4., 424-400); Tisza Hotel (Wesselenyi u. 8., 478-278); Matrix Hotel (Zárda u. 8., 426-866); Petró Hotel (Kállay A. u. 6-10, 431-428); Napfény Szálloda (Dorozsmai u. 2., 421-800); Família panzió (Szentháromság u. 71., 441-802); Kastély panzió (Algyői út 142., 480-637); Kata panzió (Bolyai u. 15., 311-258); Marika panzió (Nyíl u. 45., 443-861); Mátyás panzió (Dobó u. 47., 445-164).

a DM írta

„És mondja, mondja az öreg palóc – Felső-Magyarországról jött Szegedre 1913-ban – búját-bánátát. Nem győzi figyelmeztetni a gyermekeket.

– Ne állj fel a hintára, ne lépj a fűre, ne dobálj, ne bánisd a fát, miért tépted le a virágot!

De a legtöbb baj a felnőttel van. Eddig csak figyelmeztette őket, de ezután... Kis notesz húz el a belső zsebéből, melybe reszkető kezekkel felírta a szabálysértőket. Ebből a végén feljelentés lesz.”

H. Zs., 1957. július 20.

Rendhagyó tárlatnyitóra gyülekeztek az érdeklődők tegnap délután, a szemerklő esőben a vásárhelyi Tornyai János Múzeum előtt. A kiállításon a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola idei táborozóinak alkotásai mellett a szabadiskola elnöke, Czakó János, és fia, Czakó Gergely önálló tárlaton mutatta be munkáit.

Ágoston Dénes az Egyesült Államokból érkezett, hogy a vásárhelyi Tornyai János Múzeumban megnyithassa a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola hagyományos idényzáró kiállítását. Az amerikai agykatató minden évben egy tehetséges hallgató táborozási költségeit fedezi. Elkötelezettsége nem ok nélkül való, hiszen hosszú időn keresztül maga is rendszeres táborlakó volt, igaz, nem festett; tábori orvosként élt művészetközvetítőként. „Mártély egy egyszerű műhely, káprázatosan tiszta laboratórium, ahol a látók a valóság olyan réseit mutatják meg nekünk, amelyeken mi, egyszerű emberek nem vagyunk képesek belesni” – mondta megnyitójában Ágoston Dénes.

A tegnapi tárlaton két meg-

● Megnyílt a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola tárlata A kiállításon: apa és fia

nyit is követte egymást. Fodor József, a szabadiskola művésztanára művésztársa, és egykori tanítványa, Czakó János, és fia, az édesapjával együtt táborozó és kiállító Gergely szárnybontogatóit idézte föl. Harmincnégy esztendővel ezelőtt Fodor József instrukciói mellett kezdett festeni a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskolában Czakó János, aki a közel múltban ünnepelte ötvenedik születésnapját. Nem nehéz kiszámolni: a művész tizenévesként volt az első mártélyi festőtábor növendéke. Azóta Fodor József mellett meghatározó alakjává vált az iskolának, s elnöke lett a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola Kulturális Egyesületnek. Az ideén ott volt a táborban fia, a húszesztendős Gergely is, aki azonban sajnálatos módon a tárlatnyitón nem tudott megjelenni. A két Czakó munkáját az egykori tanár, Fodor József méltatta. A művész elmondta: 34 évvel ezelőtt sejtelve sem volt, hogy tradíciót teremt az isko-

Fodor József, Czakó János, Ágoston Dénes, Rácz Erzsébet és kislánya, illetve Nagy Vera, a kiállításnak otthont adó múzeum munkatársa a megnyitón. (Fotó: Miskolczi Róbert)

la, amelynek életében a kettős kiállítás egy újabb alapköveté. „Amikor János elhozta a táborba fiait, ők csak horgásztak. Gergő azonban két kapás között, a lebukó úszó mellett

észrevette a tájat, és a táborban megtanulta a technikáját annak, hogyan is fesse le, ami látott.”

„Az azt hiszem, ez az első, és utolsó közös kiállításunk” –

vélte a megnyitót követően Czakó János, aki olajképek helyett most monoptípiát hozta el a kiállításra. „Annak idején engedtem a fiamat festeni, hagytam, hogy rajzoljon, tele-

firkálja a falat. Ő egy másik generáció tagja, egészen másképpen látja a világot, minni, más hatások is érik, és hagyni kell, hogy ezeket másképpen fogalmazza meg. Ebben nem lehet beleszólni. A fiam őszinte, akaratos, öntörvényű, következetes. Sok mindent meg kell még tanulnia, de nekem el kell tudnom engedni kezét.”

Az idei növendékek között az esztergomi Nagy László Kollár György emlékdíjat nyerte át Rácz Erzsébet, a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola Kulturális Egyesület ügyvezető elnöke. A győztes Szigeti Márta, és a budapesti Halász Géza a vásárhelyi önkormányzat díjával térhetett haza. Ágoston Dénes immáron hagyományos módon egy művész jövő évi táborozásához ajánlott fel ösztöndíjat: 2000-ban a főtí F. Tóth Erzsébet biztosan ott lesz Mártélyon. A szegedi Royal Hotel díját a budapesti Szalay Pál, a Délmagyarország Kft. által felajánlott ösztöndíjat pedig a vásárhelyi Bozsér Zolt nyerte el. A Czakó János és Szekeres Ferenc által alapított díjat az idei tábor legfiatalabb tehetségének, Jászenthárszlóról érkezett Horváth Mónikának ítélte oda a zsűri.

Kéri Barnabás

● A fogadalmi templom minden emléktárgyon

Szegedi relikviák

Az embernek természet adta tulajdonsága, hogy ha elutazik a világ más tájára, apró műtárgy formájában raktározza el emlékeit. Szüvenként sorjázik a polcon miniatűr formában a párizsi Eiffel-torony, a New York-i szabadság-szobor, Londonból az emeletes busz, vagy Brüsszélből a szemérmetlen fiú. De mit visznek a turisták Szegedről? A város egyetlen ajándékboltjában mintegy negyvenféle csecsebecse közül válogathatnak.

A városban a kézműves vásár dacára egyedül a Kárársz utcai ajándékboltban találtak olyan tárgyakat, amelyek egyedien szegedinek minősülnek. A sorozat gazdag. Hímzett póló minden méretben, több színben „I love Szeged” felirattal. Kulcstartók, dobozok kétféle méretben, kerek, szögletes és szív alakú formában, só- és borstartók, tálak, könyvjelzők, tűpárnák, bögrék, korszó mini és nagyobb kivitelben, virágos farkú halacszkák, görög mintára amforák és holland formájú papucsok. Ami közös bennük, az a „szegedi” felirat és a rájuk festett két-tornyú fogadalmi templom. Kedvencem az ajándéktárgyak között a szegedi pálinkás pipa: hitelesen féldecis úrtartalommal, csutoráján szípkázható ki belőle a kisüsti, aranyozott keretben ugyancsak a dóm látképével.

Kincses Györgyné, a Kárársz utcai népművészeti bolt

Kincses Györgyné: a szegedi papucs még mindig kelendő. (Fotó: Schmidt Andrea)

vezetője a kirakat szépen rendezett kalocsai terítői felé mutat:

– Boltunk kínálata 90 százalékában azokból a zsúrtított termékekből áll, amely Magyarországon valamely népművészeti tájegységéről származik. Az eredetiséget tudjuk garantálni. Igyekszünk ezeket az ajándéktárgyakat úgy beszerezni, hogy minden árban, lehetőleg egymást kiegészítve tudjanak az emberek vásárolni nálunk. Szegednek nincs hagyományos népművészeti terméke, kivéve persze a szegedi papucsot. Ez most is nagyon keresett, jövő héten várjuk az újabb szállítmányt. Sokat visznek belőle külföldre és a hölgyek házi papucsoként használják. A vásárhelyi népművészeti tájegység áll legköze-

lebb Szegedhez, innen bőven van kerámia és a hímzőműhelytől terítők, dobozok is kapunk.

Dr. Bokor László, a kézműves kamara irodavezetője is úgy látja, a szegedi népművészek nem érzik még az idegenforgalomban rejlő lehetőségeket. Szerveznek ugyan számukra továbbképzéseket, hogy elinduljon valami itt Szegeden is ezen a téren, ám az eredmény még közel nem teljes. Hagyományteremtőnek szánták a kézműves vásárokat is, ám egyelőre ott sem jelennek meg a szegedi specialitások, legfeljebb a szegedi boszorkányok képében, amiket már potom 90 forinttól lehet kapni a Dugonics téren rongy-náljából és csuhából.

Csonka Gábor stratégiai al-

polgármester is szembesült azzal, hogy több évtizedes lemaradást kell pótolni a turizmus kiszolgálása terén Szegeden. Hivatalba lépése óta azonban csak arra volt ideje, hogy tűzoltó munkában erre a nyárra elkészítse a városról a régóta hiányzó térképeket és prospektusokat. Amikor a városmarketing következő feladatairól kérdeztem, egy nemrég elkészült tanulmányra utalt. Eszerint Szegedet a külföld számára négy fontos vonal mentén lehet eladni: egyetemét, Pick szalámiját, a Maty-éri evezőspályáját és kulturális rendezvényeit. A város ajándéktárgyait – a gyártók ötleteinek megfelelően – ezekhez körítve lehetne elkészíteni.

J. Mező Éva

szabadtéri történetek

Abszolút absztinencia

Az idősebbek még bizonyára emlékeznek Pagonyi Nándorra, a Szegedi Nemzeti Színház kiváló művésze. Pagonyi is sokat játszott a szabadtéren. 1963-ban – emlékezik vissza Sándor János – a Szentivánéji álomban alakította Orrondit, az egyik mesterembert. Pagonyi nem vetette meg az italt. Addig szektrozták azonban színház kollegái, amíg végső elhatározásra jutott: nem iszik többet.

Az egyik előadás után a társaság a Hungáriába tiltakozott, és ki-k megrendelte maga italát: sört, bort, kisfűreccsöt. Pagonyi csak csendben ült, és nem kért semmit. Király Levente farszallotta legjobban a dolgot: – Ezek szerint te ennyire komolyan elhatároztad, hogy lemondasz az ivásról? – Hát persze – válaszolta Pagonyi –, már vettem is egy zsebkést, amin nincs dugóhúzó!

J. M. É.

Demjén a Dóm téren

● **Munkatársunktól**
Demjén Ferenc és barátai adnak koncertet ma 20.30 órakor a Dóm téren. Az est első programjaként a Station együttes mutatkozik be,

majd két táncsoport, a mezővásárhelyi Promenád és a Szegedi Sport Táncszínház kíséretében hangzanak Demjén Ferenc népszerű slágerei.

Introductory for program

● Open-air Performances in Szeged: Déry, Presser, Adamis, Pócs: Imaginary Report on an American Pop Festival (August 19 through 22)
● Music Yard: An Evening of Song with József Gregor and His Students (August 18, 20:30 p.m.)
● St. Stephen's Day celebrations: Ópusztaszer and various locations in Szeged (August 19 and 20)
● Telephone numbers of public interest:
● Police: 107

● Fire Brigade: 105
● Ambulance: 104
● Tourinform Bureau: 40509
● Ticket-office of the Opera Air Theater: 471-411, 471-466

SZERZŐDÉSEK, OKIRATOK, LEVELEK HITELES FORDÍTÁS

szabadtéri történetek

MEGBESZÉLÉSEK, ÜZLETI TÁRGYALÁSOK TOLMÁCSOLÁS

Fordítson velünk

Szeged, József Attila sgt. 67/A. Telefon: 481-50

A Szegedi Nemzeti Színház RÓMEÓ ÉS JÚLIA című darabjához keres:

- női, férfi-, gyerekstatisztákat
- kb. 100–110 cm magas férfit (törpe)
- 205 cm-nél magasabb, erős testalkatú, fiatal férfiakat, max. 40 éves korig (óriás)
- jó testfelépítésű, body buildinges fiatal férfiakat.

STATISZTAVÁLOGATÁS 1999. augusztus 16-án, 15 órakor, a színház 801-es termében.

SPIKÓ, WESTERFORM
ALUMÍNIUM ÉS HORGANYZOTT ELSZÍVÓK, LÉGBEFÚVÓK, LÉGCSATORNÁK, SZELLŐZŐRÁCSOK, SZELLŐZŐCSŐVEK ÉS IDOMOK

CSÓ és VAS ÁRUHÁZ
SZEGED, BAKAY NÁNDOR u. 29.
Tel./Fax: 62/425-166